

Категорія справи № 905/2502/17: **не визначено.**

Надіслано судом: **12.12.2017**. Зареєстровано: **13.12.2017**. Оприлюднено: **15.12.2017**.

Дата набрання законної сили: **06.12.2017**

донецький апеляційний господарський суд

Постанова

Іменем України

06.12.2017 року

справа №905/2502/17

Донецький апеляційний господарський суд у складі колегії суддів:

головуючий: судді: За участю представників сторін: від позивача від відповідача від третьої особи ОСОБА_1 ОСОБА_2, ОСОБА_3 ОСОБА_4 за довіреністю б/н від 23.10.2017 року; ОСОБА_5 за довіреністю б/н від 27.10.2017 року; не з'явились; розглянувши апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства "Донецьксталь"- Металургійний завод", м. Покровськ Донецької області на ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №905/2502/17 (суддя О.М. Сковородіна) за позовом до відповідача за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача Акціонерного товариства "Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд "Глорі" в особі Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія з управління активами "Інвестиційний капітал Україна", м. Київ Приватного акціонерного товариства "Донецьксталь"- Металургійний завод", м. Покровськ Донецької області Публічного акціонерного товариства "ВТБ ОСОБА_6", м. Київ простягнення заборгованості в сумі 1808533038,07 грн., 29008841,70 євро, 12197,62 доларів США

В С Т А Н О В И В:

У жовтні 2017 року Акціонерне товариство "Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд "Глорі" в особі Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія з управління активами "Інвестиційний капітал Україна" (далі за текстом АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна") звернулось до господарського суду Донецької області з позовом до Приватного акціонерного товариства "Донецьксталь" - металургійний завод" (далі за текстом ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод") про стягнення заборгованості в сумі 1808533038,07 грн., 29008841,70 євро, 12197,62 доларів США.

Ухвалою господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року вказаний позов прийнято до розгляду та порушено провадження у справі №905/2502/17.

Разом з позовною заявою позивачем було заявлено клопотання про забезпечення позовної заяви у вигляді:

- накладення арешту на всі грошові кошти (гривню та іноземні валюти) на банківських рахунках ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод";
- накладення арешту до вирішення спору по суті на все нерухоме майно ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод";
- накладення арешту до вирішення спору по суті на все рухоме майно ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод";
- заборони органам державної реєстрації прав (державним реєстраторам, особам, які уповноважені відповідно до законодавства України здійснювати реєстраційні дії в державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта, Державного реєстру обтяжень рухомого майна), вчиняти дії, направлені на відчуження рухомого та нерухомого майна ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод".

Ухвалою господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №905/2502/17 клопотання АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна" про забезпечення позовної заяви задоволено частково; вжито заходи до забезпечення позову шляхом накладення арешту на всі грошові кошти (гривню та іноземні валюти) на банківських рахунках ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод"; в іншій частині клопотання відмовлено.

В частині задоволення клопотання позивача ухвала суду мотивована доведеністю та обґрунтованістю вимог.

03.11.2017 року господарським судом Донецької області у даній справі винесено ухвалу про виправлення описки на підставі ст. 89 ГПК України, відповідно до якої четвертий та п'ятий абзац резолютивної частини ухвали господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року викладено наступним у наступній редакції:

"Стягувачем у виконавчому провадженні за даною ухвалою є Акціонерне товариство "Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд "Глорі" (вул.ОСОБА_7, буд.19-21, м. Київ, 01030, код ЄДРПОУ 40803808).".

"Боржником у виконавчому провадженні за даною ухвалою є Приватне акціонерне товариство "Донецьксталь" - металургійний завод" (вул. Торгівельна, буд. 106А, м.Покровськ, Донецька область, 85300, код ЄДРПОУ 30939178)..

Ухвалою господарського суду Донецької області від 15.11.2017 року у справі №905/2502/17 залучено до участі у розгляді справи в якості третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору на стороні позивача - Публічне акціонерне товариство "ВТБ ОСОБА_6", м. Київ.

21.11.2017 року господарським судом Донецької області у даній справі винесено ухвалу про виправлення описки на підставі ст. 89 ГПК України, відповідно до якої другий абзац резолютивної частини ухвали від 01.11.2017 року викладено у наступній редакції: "Вжити заходи до забезпечення позову шляхом накладення арешту на всі грошові кошти (гривню та іноземні валюти) на банківських рахунках Приватного акціонерного товариства "Донецьксталь" - металургійний завод" (вул. Торгівельна, буд.106А, м. Покровськ, Донецька область, 85300, код ЄДРПОУ 30939178) в межах предмета спору - 1808533038,07 грн., 29008841,70 євро, 12197,62 доларів США".

Не погодившись з ухвалою про забезпечення позову прийнятою 01.11.2017 року судом першої інстанції, до Донецького апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою звернулось ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод", яке просить скасувати ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №905/2502/17 та прийняти нове судове рішення, яким відмовити АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна" у задоволенні клопотання про забезпечення позову в повному обсязі.

В обґрунтування доводів викладених в апеляційній скарзі відповідач посилається на те, що, ухвала суду першої інстанції прийнята з порушенням норм матеріального та процесуального права України. Зазначає, що накладаючи арешт на всі грошові кошти (гривню та іноземні валюти), які містяться на банківських рахунках відповідачів, судом фактично заблоковано його операційну діяльність, в тому числі можливість сплати заробітної плати їх працівникам, здійснення відрахувань до бюджету та цільових фондів, а також сплату податків, зборів та інших обов'язкових платежів. Заявник апеляційної скарги посилаючись на річну фінансову звітність за 2016 рік стверджує про значну суму доходів ПАТ "Донецьксталь" - металургійний завод", що свідчить про платоспроможність відповідача та призвело до невірнього встановлення обставин місцевим господарським судом, що мало наслідком незаконне вжиття заходів забезпечення позову. Крім того, відповідач вказав, що матеріали справи не містять доказів, які свідчать про ймовірність утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду у разі невжиття заходів забезпечення позову, які не є адекватними та співрозмірними із позовними вимогами, оскільки предметом позову є стягнення 1,9 млрд. грн., 29 млн. євро, 12 тис. доларів США, що є значно меншою сумою від суми чистого доходу відповідача (у 2016 році 14,93 млрд. грн.). Крім того, апелянт вважає, що зобов'язання ПАТ "ВТБ ОСОБА_6" є повністю забезпеченими заставою рухомого та нерухомого майна боржника. Також на думку відповідача судом першої інстанції не надано належної правової оцінки факту відсутності переходу права вимоги від ПАТ "ВТБ ОСОБА_6" до АТ "ЗНВКІФ "Глорі" та обставин належного виконання ПАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" своїх зобов'язань перед Банком.

Протоколом автоматизованого розподілу судової справи між судьями від 20.11.2017 року для розгляду апеляційної скарги сформовано колегію суддів та визначено у наступному складі: ОСОБА_1 головуєчий (суддя-доповідач), ОСОБА_2, ОСОБА_3

Ухвалою Донецького апеляційного господарського суду від 23.11.2017 року апеляційну скаргу прийнято до провадження та призначено до розгляду на 06.12.2017 року об 11 год. 40 хв.

У відзиві на апеляційну скаргу, який надійшов через канцелярію суду 30.11.2017 року від АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна", позивач заперечував проти доводів викладених в апеляційній скарзі та вказав про їх безпідставність, просив суд залишити ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №0-5/2502/17 без змін, а вимоги апеляційної скарги без задоволення.

06.12.2017 року в судовому засіданні апеляційної інстанції був присутній представник ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод", який наполягав на доводах викладених в апеляційній скарзі, просив суд скасувати ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №905/2502/17 та прийняти нове судове рішення, яким відмовити АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна" у задоволенні клопотання про забезпечення позову в повному обсязі.

Присутній в судовому засіданні апеляційної інстанції 06.12.2017 року представник АТ "ЗНВКІФ "Глорі" заперечував проти доводів викладених в апеляційній скарзі, просив суд залишити ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №0-5/2502/17 без змін.

Представники третьої особи в судовому засіданні 06.12.2017 року не з'явилися. Відповідно до ст. 98 ГПК України про час і місце судового засідання були повідомлені належним чином. Явка сторін не визнавалася судом обов'язковою.

Особливості меж перегляду справи в апеляційній інстанції, передбачені нормами ст. 101 ГПК України, які полягають у тому, що у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Додаткові докази приймаються судом, якщо заявник обґрунтував неможливість їх подання суду першої інстанції з причин, що не залежали від нього. Нормами ч. 2 цієї ст. передбачено, що апеляційний господарський суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність і обґрунтованість рішення місцевого господарського суду у повному обсязі.

Обговоривши доводи апеляційної скарги, перевіrivши наявні матеріали справи, залухавши пояснення присутніх в судовому засіданні представників сторін, проаналізувавши застосування судом першої інстанції норм матеріального та процесуального права, судова колегія Донецького апеляційного господарського суду дійшла висновку, що апеляційна скарга задоволенню не підлягає, з огляду на наступне.

Відповідно до ст. 66 ГПК України, господарський суд за заявою сторони, прокурора або з власної ініціативи має право вжити передбачених ст. 67 цього Кодексу заходів до забезпечення позову. Забезпечення позову допускається в будь-якій стадії провадження у справі, якщо невжиття таких заходів може утруднити чи зробити неможливим виконання рішення господарського суду.

Згідно з ст. 67 ГПК України, позов забезпечується накладанням арешту на майно або грошові суми, що належать відповідачу; заборонаю відповідачеві вчиняти певні дії; заборонаю іншим особам вчиняти дії, що стосуються предмета спору; зупиненням стягнення на підставі виконавчого документа або іншого документа, за яким стягнення здійснюється у безспірному порядку.

Зі змісту зазначених норм вбачається, що підставою для вжиття заходів до забезпечення позову є достатньо обґрунтоване припущення про те, що невжиття заходів до забезпечення позову у подальшому утруднить або зробить неможливим виконання рішення господарського суду у разі задоволення заявлених вимог.

За загальним правилом умовою застосування заходів до забезпечення позову є достатньо обґрунтована ймовірність утруднення або унеможливлення виконання майбутнього рішення суду у разі невжиття заходів забезпечення позову. Відтак, забезпечення позову у господарському процесі застосовується з метою забезпечення виконання судового рішення.

Відповідно до абз. 2, 3 п. 1 постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 року № 16 "Про деякі питання практики застосування заходів до забезпечення позову" особа, яка подала заяву про забезпечення позову, повинна обґрунтувати причини звернення із заявою про забезпечення позову. З цією метою та з урахуванням загальних вимог, передбачених ст. 33 ГПК, обов'язковим є подання доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову. У вирішенні питання про забезпечення позову господарський суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням:

- розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову;
- забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу;
- наявності зв'язку між конкретним заходом до забезпечення позову і предметом позовної вимоги, зокрема, чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову;
- імовірності утруднення виконання або невиконання рішення господарського суду в разі невжиття таких заходів;

-запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Як роз'яснено в абз. 2, 3 п. 3 вказаної постанови Пленуму Вищого господарського суду України, достатньо обґрунтованим для забезпечення позову є підтверджена доказами наявність фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного виду забезпечення позову. Про такі обставини може свідчити вчинення відповідачем дій, спрямованих на ухилення від виконання зобов'язання після пред'явлення вимоги чи подання позову до суду (реалізація майна чи підготовчі дії до його реалізації, витрачання коштів не для здійснення розрахунків з позивачем, укладення договорів поруки чи застави за наявності невиконаного спірного зобов'язання тощо). Саме лише посилення в заяві на потенційну можливість ухилення відповідача від виконання судового рішення без наведення відповідного обґрунтування не є достатньою підставою для задоволення відповідної заяви. Адекватність заходу до забезпечення позову, що застосовується господарським судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється господарським судом, зокрема, з урахуванням співвідношення прав (інтересу), про захист яких просить заявник, з вартістю майна, на яке вимагається накладення арешту, або майнових наслідків заборони відповідачеві вчиняти певні дії.

Звертаючись до господарського суду Донецької області з позовною заявою АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна" вказав, що 14.06.2011 року між ПАТ "ВТБ БАНК" та ЗАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" було укладено Договір про відкриття непокритих акредитивів №ЛІ11012 з максимально дозволеним лімітом фінансування в сумі 86000000,00 євро (з урахуванням договору про внесення змін).

04.08.2017 року між ПАТ "ВТБ ОСОБА_6" та АТ "Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд "Глорі", в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна" (Позивач у даній справі) було укладено Договір відступлення права вимоги за кредитними договорами та договорами застави, у відповідності до якого право грошової вимоги на отримання грошових коштів (заборгованості) за Договором про відкриття непокритого акредитиву №ЛІ11012 від 14.06.2011 року, зокрема: суми основної заборгованості за тілом кредиту, суми нарахованих процентів за користування-кредитними коштами - було відступлене на користь АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна".

При цьому, відповідач своє зобов'язання за Договором про відкриття непокритих акредитивів №ЛІ11012 від 14.06.2011 року перед позивачем не виконав, отримані кредитні кошти не повернув, у зв'язку з чим утворилась заборгованість на загальну суму: 1808533038,07 грн., 29008641,70 євро, 12197,62 доларів США.

В обґрунтування клопотання про забезпечення позовної заяви АТ "ЗНВКІФ "Глорі" в особі ТОВ "КУА "Інвестиційний капітал Україна" посилається на наступні обставини.

З відкритих джерел в мережі Інтернет позивачу стала відома інформація про те, що ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" - є позичальником за Договором позики від 28.06.2013 року (Синдикований) загальною сумою 500000000 доларів США. Кредиторами за вказаною позикою виступають ING Bank NV, VTB Bank (France SA), ПАТ «Укрсоцбанк», Raiffeisen Bank Int AG, ПАТ "ОСОБА_6 Аваль", VTB Bank (Deutschland) AG, East- West United Bank SA, Unicredit Bank Austria AG.

Виконання зобов'язань ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" перед Кредиторами забезпечено, зокрема порукою ПАТ "Шахтоуправління "Покровське" на всю суму заборгованості. Договором позики від 28.06.2013 року (Синдикований) передбачено, що жоден Боржник не повинен ставати учасником окремої транзакції або низки транзакцій (як пов'язаних, так і ні), і як добровільно, так і ні, для продажу, здавання в оренду, передачі чи іншого відчуження будь-яких активів.

Як зазначає позивач, в зв'язку з умисною не сплатою боргів, Кредитори за Договором позики від 28.06.2013 року (Синдикований) в березні 2017 року звернулися до Лондонського міжнародного арбітражного суду (ЛМАС) з позовом до ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод", ПАТ "Шахтоуправління "Покровське" та інших Поручителів про стягнення 678504832,27 доларів США.

Також позивач зазначає про факт навмисного, на його думку, зменшення вартості активів (майна) ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод", що матиме ризиком стійку неплатоспроможність ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" та ПАТ "Шахтоуправління "Покровське" шляхом відчуження ПрАТ "Донецьксталь металургійний завод" 57,2% акцій ПАТ "Шахтоуправління "Покровське" на користь ТОВ "ОСОБА_8 Холдинг".

При цьому, клопотання обґрунтовано відчуженням ПрАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" на користь ТОВ "Збагачувальна фабрика "Свято-Варваринська" 52 об'єктів нерухомого майна, що переважно знаходиться в с. Сергіївка Покровського району Донецької області та мало відношення до майнового комплексу Філії "Збагачувальна фабрика "Свято-Варваринська" ПрАТ "Донецьксталь" металургійний завод", що свідчить, на думку позивача про приховування активів від кредиторів з метою недопущення звернення стягнення на майно.

Позивач наголошує на високій ймовірності утруднення чи взагалі унеможливлення виконання судового рішення у разі невжиття заходів забезпечення позову, оскільки загальна заборгованість відповідачів перед позивачем складає велику суму - 1808533038,07 грн., 29008841,70 євро, 12197,62 доларів США.

Відповідно до ст. 33 ГПК України, кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень. Докази подаються сторонами та іншими учасниками судового процесу.

Враховуючи загальні вимоги, передбачені ст. 33 ГПК України, обов'язковим є подання доказів наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову.

Колегія суддів апеляційної інстанції бере до уваги неналежне виконання відповідачем своїх зобов'язань перед кредитором, наявність судових позовів та прийнятих судових рішень щодо стягнення з відповідача значних сум грошових коштів в погашення грошових зобов'язань.

Матеріалами та обставинами справи підтверджено доводи позивача про незадовільний фінансовий стан відповідача, що з великою вірогідністю може утруднити повне виконання рішення в цій справі у випадку, якщо позов буде задоволено у разі невжиття заходів забезпечення позову.

Не приймаються до уваги твердження апелянта про те, що задоволення клопотання про забезпечення позову обмежить права працівників на отримання заробітної плати та позбавить можливості відповідача сплачувати податки, збори та обов'язкові платежі до Державного бюджету України з наступних підстав.

Статтею 43 Конституції України гарантовано, що право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом.

Частиною 1 ст. 115, ч. 5 ст. 97 Кодексу законів про працю, ст. 22, ч.ч. 1, 6 ст. 24, ч. 3 ст. 15 Закону України "Про оплату праці" визначено:

- заробітна плата повинна виплачуватись регулярно в робочі дні, в установлені колективним договором або нормативним актом роботодавця строки, але не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує 16-ти календарних днів, та не пізніше семи днів після закінчення періоду, за який здійснюється виплата.

- своєчасність та обсяги виплати заробітної плати працівникам не можуть бути поставлені в залежність від здійснення інших платежів та їх черговості.
- суб'єкти організації оплати праці не мають права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами і колективними договорами.
- оплата праці працівників підприємства здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються підприємством після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

Відповідно до п. 1 ч. 4 ст. 59 Закону України "Про виконавче провадження", підставами для зняття виконавцем арешту з усього майна (коштів) боржника або його частин є отримання виконавцем документального підтвердження, що рахунок боржника має спеціальний режим використання та/або звернення стягнення на такі кошти заборонено законом.

З аналізу вищенаведених положень законодавства судова колегія дійшла висновку, що виплата підприємством працівникам заробітної плати є пріоритетною перед погашенням заборгованості іншим кредиторам підприємства (юридичної особи), а тому накладення арешту на рахунок боржника, який призначений для виплати заробітної плати та інших виплат працівникам боржника, унеможлиблює своєчасну виплату заробітної плати працівникам боржника, що призводить до порушення конституційних прав громадян, які працюють на підприємстві відповідача.

При цьому, накладення державним виконавцем арешту на всі грошові кошти відповідача не порушує права останнього, оскільки положеннями Закону України «Про виконавче провадження» передбачено порядок зняття арешту з коштів (банківських рахунків), на які згідно законодавства не може бути накладено стягнення, і даний правовий механізм реалізуються саме в рамках виконавчого провадження, тобто в межах виконання ухвали суду про забезпечення позову (вжиття заходів), а не на стадії розгляду питання про забезпечення позову (реалізації цих заходів).

Крім того, чинне законодавство не передбачає заборон або обмежень арешту коштів на рахунках в залежності від того, чи використовуються відповідні кошти для виконання податкових зобов'язань.

Перелік коштів на які не може бути звернено стягнення та на які не може накладатись арешт чітко визначений в ст.ст. 72, 73 Закону України "Про виконавче провадження", який є вичерпним.

Господарсько-майнові відносини, які склались між сторонами у даній справі, не є відносинами у сфері справляння податків і зборів, а застосовані судом першої інстанції заходи забезпечення позову направлені на захист майнових прав саме позивача, а не інших осіб у т.ч. податкових органів, які не беруть участі у розгляді даного спору, такі заходи гарантують реальне виконання рішення суду, якщо воно буде ухвалене на користь позивача.

При розгляді питання забезпечення позову та накладення арешту на майно (кошти) суд повинен виходити із фактичних обставин справи та предмету позову, а також інтересів сторін у справі, мати на меті забезпечення реального виконання рішення суду, у разі задоволення позову.

Підпунктом 20.1.34 п. 20.1 ст. 20 Податкового кодексу України передбачено право податкового органу звертатись до суду щодо стягнення коштів платника податків, який має податковий борг, з рахунків у банках, що обслуговують такого платника податків, на суму податкового боргу або його частину.

За змістом п. 87.2 ст. 87 Податкового кодексу України встановлено, що джерелами погашення податкового боргу платника податків є будь-яке майно такого платника податків з урахуванням обмежень, визначених цим кодексом, а також іншими законодавчими актами.

Таким чином, відповідач не позбавлений можливості здійснити погашення податкових зобовязань за рахунок іншого рухомого та нерухомого майна, на яке не накладено арешт, та яке залишилось у вільному розпорядженні відповідача.

Крім того, посилаючись на зупинення господарської діяльності внаслідок вжиття заходів забезпечення позову у даній справі апелянтом не доведено, що оскаржувана ухвала взагалі була пред'явлена позивачем до органу виконавчої служби та такі арешти об'єктивно були накладені.

Враховуючи, що ухвала господарського суду Донецької області від 21.11.2017 року про виправлення описки, за змістом якої накладено арешт на рахунки відповідачів в межах суми позову у сумі 1808533038,07 грн., 29008841,70 євро, 12197,62 доларів США, є невідомою частиною оскаржуваної ухвали, тому доводи апеляційної скарги про блокування судом першої інстанції господарської діяльності підприємств та неможливості виплати заробітної плати працівникам, обов'язкових платежів до бюджету, податків та інше, судовою колегією відхиляються.

Твердження відповідача про повне забезпечення вимог ПАТ "ВТБ ОСОБА_6" (правонаступником якого є позивач у даній справі) за договорами іпотеки та застави, як забезпечення за неналежне виконання зобовязань ПАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" не можуть бути прийняті судом до уваги, зважаючи на місцезнаходження переданого в забезпечення майна у м. Донецьк та неможливість стягувача задовольнити свої вимоги за рахунок предмета іпотеки в силу мораторію закріпленого в ст. 9 Закону України "Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції". При цьому, дійсний стан обладнання, яке також знаходиться на тимчасово окупованій території, його наявність чи відсутність на даний час встановити за наявними матеріалами справи не вдається за можливе.

Судом першої інстанції правомірно не взято до уваги перелік рахунків відповідачів, наведений позивачем у клопотанні про забезпечення позовної заяви з огляду на відсутність належних доказів, які б свідчили про достовірність наданої інформації.

В процесі розгляду апеляційної скарги на ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі № 905/2502/17 ПАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" було надані додаткові пояснення, за змістом яких відповідач посилається на наступні обставини:

- відсутність доказів набуття позивачем права вимоги;
- неможливість відповідачем виконання зобовязань в іноземні валюти на користь позивача;
- відсутність доказів виконання ПАТ "ВТБ ОСОБА_6" своїх зобовязань за Договором акредитиву;
- відсутність підстав для прийняття позовної заяви;
- відсутність повноважень у особи, яка підписала позовну заяву.

Проте, колегія суддів не приймає до уваги вказані доводи, як на підставу для скасування оскаржуваної ухвали про забезпечення позову, оскільки питання щодо наявності чи відсутності викладених відповідачем обставин повинні досліджуватись під час апеляційного перегляду прийнятого рішення у справі по суті спору, а не на стадії вирішення питання вжиття заходів до забезпечення позову, які спрямовані на реальне виконання рішення суду, у разі задоволення позову. На даному етапі судова колегія з урахуванням загальних вимог, передбачених ст. 33 ГПК України,

досліджує правомірність подання заяви (яка за формою та змістом відповідає вимогам ГПК) та докази наявності фактичних обставин, з якими пов'язується застосування певного заходу до забезпечення позову.

Таким чином, вимоги позивача щодо забезпечення позовної заяви шляхом накладення арешту на всі грошові кошти (гривню та іноземні валюти) на банківських рахунках ПАТ "Донецьксталь" - металургійний завод" виключно в межах ціни позову, є доведеними та обґрунтованими.

Водночас, вимоги позивача про накладення арешту до вирішення спору по суті на все нерухоме та рухоме майно ПАТ "Донецьксталь" - металургійний завод", заборону органам державної реєстрації прав вчиняти дії, направлені на відчуження рухомого та нерухомого майна відповідачів задоволенню не підлягають, оскільки позивачем не доведено належними доказами недостатності розміру грошових коштів, що акумулюються на рахунках відповідачів для погашення існуючого перед ним боргу, фактів вчинення відповідачами дій, спрямованих на ухилення від виконання зобов'язання після пред'явлення вимоги чи подання позову до суду (реалізація майна чи підготовчі дії до його реалізації, тощо).

Крім того, обрані заходи щодо забезпечення позову не повинні мати наслідком повне припинення господарської діяльності суб'єкта господарювання, якщо така діяльність, у свою чергу, не призводитиме до погіршення стану належного відповідачам майна чи зниження його вартості.

Отже, твердження заявника апеляційної скарги про порушення і неправильне застосування місцевим господарським судом норм матеріального та процесуального права при прийнятті оскаржуваного судового акту не знайшли свого підтвердження, у зв'язку з чим підстав для скасування законної та обґрунтованої ухвали господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року, з урахуванням ухвал від 03.11.2017 року та від 21.11.2017 року про виправлення описки, у справі №905/2502/17 суд апеляційної інстанції не вбачає.

Відповідно до ст. 49 ГПК України судові витрати за подання апеляційної скарги покладаються на апелянта.

Керуючись ст.ст. 33, 34, 43, 49, 66, 67, 89, 101, 102, 103, 105, 106 ГПК України, Донецький апеляційний господарський суд, -

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Приватного акціонерного товариства "Донецьксталь"- Металургійний завод", м. Покровськ Донецької області на ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №905/2502/17 - залишити без задоволення.

Ухвалу господарського суду Донецької області від 01.11.2017 року у справі №905/2502/17 - залишити без змін.

Постанова апеляційної інстанції набирає законної сили з дня її прийняття.

Постанову апеляційної інстанції може бути оскаржено до Вищого господарського суду України у касаційному порядку через Донецький апеляційний господарський суд протягом 20 днів.

Головуючий суддя **Н.О. Мартюхіна**

Судді: **Н.В. Будко**

ОСОБА_3